

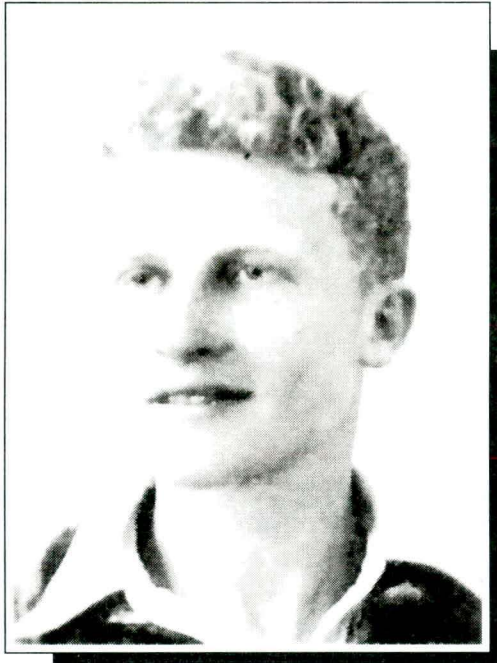
ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 0136430

סרן פוזננסקי חיים "פוזזה" ז"ל

סרן פוזננסקי חיים ז"ל
בן 21 בנפלו

בן יהודית ואברהם

נולד בתל אביב

ב-ב' בניסן תרפ"ז, 5/4/1927

נפל בקרב במבצע יבוסי

ב-י"ד בניסן תש"ח, 23/4/1948

במלחמת העצמאות

שרת בחיל השריון, פלמ"ח - חטיבת הראל

יחידה: הגדוד הרביעי - "הפורצים"

תפקיד: מפקד פלוגה - מ"פ

מקום נפילה: נבי סמואל

באזור: ירושלים והסביבה

נקבר בקיבוץ קרית ענבים

קורות חיים

חיים ("פוזזה") בן אברהם ויהודית, נולד ב-5.4.1927 בתל-אביב. סיים את בית-הספר לבנים "אחד-העם". בגיל 11 הצטרף ל"המחנות העולים". בן 15 יצא להכשרה במעוז-חיים ושנתים היה רועה-צאן. בעבודתו זו הכיר את הבדואים ולמד שפתם ומנהגיהם, והם קראו לו בשם-חיבה: אבן יונס.

חבר פלמ"ח במשך 4.5 שנים. בגיל 17 גויס פוזזה לפלמ"ח. יחד עם חבריו להכשרה הצעירה ולבוגרי השכבה הקימו את ההכשרה המגויסת בקיבוץ בית-הערבה, שקיבלה את הכינוי "חיות הערבה". פוזזה הצטיין באימוני הנשק. התבלטותו כאיש שדה מעולה, בעל חושים בריאים, הביאה את מפקדיו להמליץ עליו כמועמד לפיקוד והוא יצא לקורס מפקדי כיתות במאי 1945 בשמיר, ובגמר הקורס יצא לקורס מפקדי סיירים בגבעת-עדה.

בגמר שני הקורסים האלה עבר פוזזה לפלוגה ו' בקיסריה, שם התבלט ונשלח להדריך בקורסי המ"כים של הגדוד הרביעי בקיבוץ מעברות בפיקודו של שמואל (מולה) כהן. בתקופת "תנועת המרי" השתתף פוזזה בפיצוץ מסילת הברזל בקו תל אביב - חיפה, בהתקפה על משטרת אולגה ופיצוצה ובהכנת חופי נחיתה לאניות מעפילים. "השבת השחורה" מצאה את פוזזה בקיבוץ מעברות. הוא נעצר על ידי הבריטים נשלח לרפיח ואחר כך השתחרר.

באמצע חודש יולי קיבל את הפיקוד על מחלקת גבעת השלושה, שיועדה להיות מחלקת סיירים מרכזית, עם בואו הופחה רוח חדשה במחלקה והיא עלתה על דרך המלך. פוזזה החל לאמן את המחלקה, תחילה בנשק ובספורט שימושי ואחר כך בשדאות בסיסית, אימון

"לולו-לזכרם" 03-9234235

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סרן פוזנסקי חיים "פוזה" ז"ל

הפרט והכיתה, אמוני לילה. המחלקה הגיעה לרמת אימון גבוהה. בנובמבר עברה המחלקה לקיבוץ משמרות ופוזה בנה אותה כמחלקת סיירים מרכזית של הפלמ"ח. קרוב לשנתיים ימים היו אנשי המחלקה יחד. פוזה הקפיד על שלימות המחלקה, שמר על אנשיו שלא יתפזרו לקורסי פיקוד אף על פי שכולם היו מוכשרים לכך. המחלקה העריצה אותו, האנשים היו מוכנים ללכת אחריו בעיניים עצומות לאן שיובילם. קרוב לפרוץ המלחמה, באוקטובר 1947 התמנה פוזה למפקד פלוגה ז'. השתלט יפה על הפלוגה והביא את אנשיו לרמת אימונים גבוהה, שהכינה אותם לבאות. מפקד הגדוד הרביעי הטיל עליו פעולות רבות ביניהן שלוש הפעולות החשובות: הפשיטה על מוסך האוטובוסים הערביים ברמלה, הפשיטה על "תל ליטווינסקי" והפעולה על כפר סלמה, במבואות תל אביב. לפני מבצע "נחשון" התפרקה פלוגה ז' ופוזה קיבל עליו את הפיקוד על פלוגה ב', פלוגה של טירונים ומפקדים חדשים ובלתי מנוסים. מפקד הגדוד סמך על פוזה שיאמן את אנשיו כהלכה, כפי שהוא יודע ויכין אותם לקרב. אך תוכניתו השתבשה ומבצע "נחשון" שהגדוד, נטל בו חלק נכבד, הביא לכך שהקרבות פרצו מוקדם יותר. לפני שהספיק לאמן כראוי את אנשיו. עם לוחמים אלה, יצא פוזה לקרבות בהרי ירושלים. ידע לעודד את פקודיו. "חברה, קדימה!" - נהג לאמור בקרב, "ראו איזה חיפוי אני נותן לכם!" אף כי אחיו נפל בבית-קשת לא הסכים לעזוב את יחידתו הקרבית והמשיך בפעולה. "איני יכול לשבת בחיבוק-ידים! אחרים לא יעשו למענני! צריך להילחם באויב ולנצח. עלי לנקום דם אחי וחברי השפוף!" - כתב אל הוריו. פוזה ופלוגתו השתתפו בקרבות רבים בהם הקרב על קולוניה, כיבוש בית סוריק וכיבוש הכפר סאריס. פוזה נפל בקרב לכיבוש נבי סמואל ב- 23.4.1948 עם רבים מפקודיו. משנפצע, היתה בקשתו האחרונה מחבריו שחשו לעזרתו: "עזבוני, אל תסכנו את עצמכם". הובא למנוחת עולמים בבית הקברות בקרית ענבים ביום 25.4.1948. אחרי נפלו הועלה לדרגת סרן לפי פקודת המטכ"ל. זכרו הועלה בחוברת "נפלו במלחמת העצמאות" תש"ח.

פוזננסקי חיים ("פוזזה")

בן אברהם ויהודית. נולד ב-5.4.1927 בתל-אביב. סיים את בית-הספר לבנים "אחד-העם". בגיל 11 הצטרף ל"המחנות העולים". בן 15 יצא להכשרה במעוז-חיים ושנתיים היה רועה-צאן. בעבודתו זו הכיר את הבידואים ולמד שפתם ומנהגיהם, והם קראו לו בשם-חיבה: אבן יונס. חבר פלמ"ח במשך $4\frac{1}{2}$ שנים. עבר עם חבריו להכשרה מגויסת בבית-הערבה. כשפרצה מלחמת-השחרור היה מפקד פלוגה בגדוד

אחד. סייר מעולה. ידע לעודד את פקודיו. "חברה, קדימה!" — נהג לאמור בקרב, "ראו איזה חיפוי אני נותן לכם!" ("איני יכול לשבת בחיבוק-ידיים! אחרים לא יעשו למעני! צריך להילחם באויב ולנצח. עלי לנקום דם אחי וחברי השפוך!" — כתב אל הוריו). אף כי אחיו נפל בבית-קשת לא הסכים לעזוב את יחידתו הקרבית והמשיך בפעולה בה. נלחם בסריס ובבית-סוריק.

נפל בנבי-סמואל בי"ד בניסן תש"ח (23.4.1948) והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בקרית-ענבים ביום 25.4.1948. משנפצע היתה בקשתו האחרונה מחבריו שחשו לעזרתו: "עזבוני, אל תסכנו את עצמכם". אחרי נפלו הועלה לדרגת סרן לפי פקודת המטכ"ל. זכרו הועלה בחוברת "נפל במלחמת העצמאות" תש"ח.